

חַת־ת לַשַׁבַּת קוֹדֶשׁ פְּרֻשָׁת מוֹשֶׁה שַׁבַּת שְׁקָלִים שַׁבַּת מְבָרְכִים אֲדָר כ"ז שְׁבַט, ה'תש"פ

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁבִיעֵי עִם רִשִׁי

ה' אומר לבני ישראל באלו דרכים יקל עליהם לחיות בארץ ישראל.
אם בני ישראל יקימו מצוות, ה' יתן להם הרבה ברכות.

בארץ ישראל לכל האמהות יהיו ילדים, וככל יחיו חיים טובים וארבים.
ה' יגרש מפניהם את כל מי שלא אמור לגור בארץ ישראל בעזרת צרעה (סוג של דבורה גדולה) כן
שבני ישראל לא יצטרכו להלחם.

אבל אם כלם יעזבו את ארץ ישראל מיד, מי ידאג לשדות ויודא שאין מדי הרבה חיות טורפות?
מסבה זו "מעט מעט אנרשנו" ה' ישלח את הגויים טפין טפין, עד שבני ישראל יוכלו לישב את כל חלקי
הארץ.

אבל בני ישראל צריכים גם הם לתרום את חלקם, ולא ללמד מהגויים שעובדים עבודה זרה.
- התורה חוזרת ומפרטת עוד על מתן תורה.

ה' אמר למשה שחלק מהזקנים יוכלו לעלות באפן חלקי להר סיני אבל רק משה יכול לעלות עד
למעלה. משה חזר על הכללים וההלכות של המצוות שה' נתן לו קודם.
בני ישראל אמרו, נעשה את כל מה שה' יורה לנו לעשות.

משה כתב את חלקי התורה שפבר התרחשו, בבקר למחרת הוא בנה מזבח והקריב עליו קרבנות
בהבטחה לה' שבני ישראל הסכימו לקיים את התורה.

משה עלה להר סיני, אולם הזקנים לא שמעו לו והסתכלו. הם ראו איך ה' היה אתם במצרים ועד
כמה ה' שמח שהם יצאו לחרות. (ה' לא העניש את הזקנים באותה עת על כן שהסתכלו, במקום זה ה'

המתין עד שהם עברו עברה נוספת והעניש אותם על שני הדברים).

אחרי מתן תורה, ה' אמר למשה לחזור ולעלות על הר סיני למשך ארבעים יום וארבעים לילה כדי לקבל את הלוחות. משה אמר לבני ישראל שהוא יחזור אחרי ארבעים יום, והשאיר את הזקנים באחראיים. כשמשה היה בהר סיני הוא לא היה צריך לאכול או לשתות שום דבר. וה' למד אותו את כל מצוות התורה.

תהלים / יום כ"ז לחדש פרקים ק"כ- קל"ג

הרבי המהר"ש אמר פעם, שאם חסרה ליהודי פרנסה, זה לא הפרנסה שחסרה אלא הבטחון בה' שחסרה.

חסיד פעם התלונן בפני הרבי מהר"ש ש עד כמה קשה לו בבית כיון שאין לו כסף. והשתמש במלים "מאין יבא עזרי?" הרבי המהר"ש ענה לו: התשובה שלך נמצאת בפסוק הבא "עזרי מעם ה' עשה שמים וארץ". ה' הוא זה שיעזר לך, הוא דואג לכל מה שנעשה בשמים ובארץ. ה' נותן את כל מה שאנו צריכים בזמן המתאים והוא ידאג גם לך.

תניא / לקוטי אמרים פרק כ"ח (כ"ז שבת שנה פשוטה)

איך אתם חושבים שיצר הטוב ויצר הרע מתחלקים ביניהם בעבודה? אולי היצר הטוב עובד במהלך היום, והיצר הרע בלילה? או שהם מתחלפים כל שעה?

היום אומר האדמו"ר הזקן שהם לא שני דברים נפרדים באדם, הם נמצאים שם יחד.

כשאתם משחקים כדורגל למשל, האם הקבוצות משחקות בתורנות? לא! הן משחקות יחד וכל קבוצה שואפת לנצח ולא לאפשר לקבוצה הנגדית להבקיע שום שער.

אם אתם רואים את הצבעים של החבר מנחים על השלחן שלו, זה לא רק היצר הטוב או רק היצר הרע שיש להם משהו לומר. אתם תחשבו בו זמנית שני דברים- הוא לא ידע שהשתמשתי בצבעים ובטח.. גם לא יהיה לו אכפת, נכון? "לא", אם הם לא שלך, אסור לך לקחתם ללא רשות, אפילו אם אתה מתכנן להחזיר אותם מייד או בעוד כמה דקות".

התפקיד שלנו הוא לבחור בבחירה הנכונה ולשמע ליצר הטוב.

במשחק כדורגל, אם אחת הקבוצות מקבלת הרבה "גולים", הקבוצה השנייה עובדת חזק יותר וקשה יותר כדי לנצח. לכן במהלך התפלה, כשהנשמה עושה מה שה' רוצה, היצר הרע נבהל ומתחיל להלחם חזרה אפילו עוד יותר. הוא מנסה לגרום לנו לחשב על דברים אחרים כדי שלא נחשב על המלים שאנחנו אומרים.

אם אנחנו מנסים להתפלל ולא יכולים להתרכז בגלל שאנחנו חושבים על דברים אחרים, זה לא אומר שהתפלה שלנו לא בסדר. התפלה שלנו כל כך טובה שיצר הרע מפחד. הוא רוצה להלחם חזרה, כדי שהוא ישלט עלינו.

עלינו להעמיד פנים ולחשב כאלו אותן מחשבות זרות הם כמו גוי שמנסה לצעק לנו באזנים במהלך התפלה. אנחנו צריכים פשוט להתעלם ממנו ולנסות להתפלל הכי טוב שאפשר. כשאותן מחשבות (מהיצר הרע) ממשיכות להפריע לנו, עלינו להתעלם מהם ולנסות להתפלל עוד יותר בכונה. אם זה קשה מדי, עשו את הטוב ביותר שתוכלו והתפללו לה' במחשבתו ויעזר לאותן מחשבות מהיצר הרע שמפריעות לעבודת התפלה. וה' בודאי יעזור!

האם החלטתם החלטה טובה בהתועדות? מה החלטתם? להתפלל יותר? להתנהג באהבת ישראל? למה החלטתם את ההחלטה הזו? כדי להתנהג כפי שיהודי וחסיד צריך להתנהג, בדרך שבה ה' רוצה. ב"היום יום" של היום לומדים על החלטה קשה שהחסידי הראשונים קבלו על עצמם. בכל פעם שהם מרגישים שמתעוררת אצלם תאוה למשהו (שהם מאוד מאוד רוצים אותו), הם לא יהנו ממנו. בגלל שתאוה זה דבר שאדם רוצה לעצמו, והם רצו לעשות דברים רק למען ה', כך הם ישברו את התאוה וישארו מחברים לה'.

אתם זוכרים מה למדנו על אתכפיא בתניא בימים האחרונים?

למרות שההחלטה המדיקת הזו הייתה רק עבור חסידים באותו זמן, אנו עדין יכולים ללמוד משהו חשוב מהם. עלינו לודא שהדברים שאנו עושים הם למען ה'! לדגמא, אם רוצים לומר משהו שעלול להכאיב לאדם אחר, צריכים לעצור ולחשוב על כך שאיננו רוצים להכאיב לילדו של ה', ולא לומר זאת!

ספר המצוות / מצות עשה ק"ז

המצוה היום היא אותה מצוה כמו שלמדנו אתמול.

מצות עשה ק"ז - כאשר הנשמה עוזבת את הגוף, הגוף נטמא. אם אדם אחר נוגע בו הוא מקבל חלק מהטמאה שלו הנקראת טמאת מת. ישנן הלכות רבות הנוגעות לאדם שנטמא בטמאה זו מה מתר לנו לעשות וכיצד הוא מטהר. המצוה של היום היא לקיים את כל ההלכות האלו.

רמב"ם / הלכות טמאת מת פרקים כ"א, כ"ב, כ"ג

ממשיכים ללמד ביצד כלי יכול למנוע מהדברים הנמצאים בתוכו להטמא בטמאת מת. רק כלי שאינו טמא בעצמו, יכול להגן על הדברים הנמצאים בתוכו מקבלת טמאה. כלי שעשוי חרס נטמא באפן שונה ממרבית הכלים. הוא נעשה טמא רק מדברים הנמצאים בתוכו, או אם משהו נגע בתוכו. לכן הוא צריך להיות סגור לחלוטין ללא חורים גדולים מדי כדי למנוע מהדברים שבתוכו להטמא. אחרת, הוא נטמא יחד עם כל הדברים שבתוכו.

כלים אחרים יכולים לשמש באהל, כדי להגן על הדברים הנמצאים תחתיהם מקבלת טמאה. אם הופכים אותם על פניהם והם לא סגורים הרמטית, הדברים שתחתיהם נטמאים.

חז"ל תקנו שאפילו כלי חרס סגורים מונעים רק מחלק מהדברים להטמא – רק דברים שאי אפשר לטהר אותם באמצעות טבילה במקוה. כל דבר שנתן לטבל, נטמא בטמאת מת ויש להמתין שבועה ימים עד שאפשר לטהר אותם שוב.

דרכי החסידות / הפרשה החסידית- משפטים

הפסוק הראשון בפרשת השבוע הוא שה' אמר למשה לומר ליהודים את המצוות – המשפטים. **"ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם"** האדמו"ר הזקן מסביר שהכונה כאן לענין מאוד עמוק ברוחניות.

ה' ברא שני סוגי נשמות באדם, "זרע אדם" ו"זרע בהמה". הנשמות המכונות זרע אדם הן נשמות שיכולות להבין ולהרגיש דברים שאינן יכולות לראות.

נשמות המכונות זרע בהמה הן נשמות שיכולות רק להרגיש ולהבין דברים שהם רואות.

בְּיָמֵינוּ מִרְבִּית הַנְּשָׁמוֹת הֵן זָרַע בְּהֵמָה. נְשָׁמוֹת שֵׁיכוֹלוֹת רַק לְהַרְגִישׁ גְּשָׁמִיּוֹת וְלֹא רוּחָנִיּוֹת. אָבֵל יִשְׁנֶן
נְשָׁמוֹת מְזַרְע אָדָם, לְמַשֵּׁל נְשָׁמַת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ הַמְּנַהֵיג שֶׁל כָּל הַיְּהוּדִים וְכֵן הַנְּשָׁמוֹת שֶׁל הַרַבֵּיִים. בְּעֶצֶם,
הַכַּח שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּינוּ כָּל הַצְּדִיקִים הוּא כֹּה חֲזָק שֶׁהֵם יְכוּלִים לַעְזֹר לְכָל הַיְּהוּדִים הָאֲחֵרִים לְהַרְגִישׁ אֶת
ה'.

וְזֶה בְּעֶצֶם מַה שֶׁה' אָמַר לְמֹשֶׁה רַבֵּינוּ : תֵּן לָהֶם אֶת הַמְּצוּוֹת, מְשַׁפְּטִים, אֶת הַחֶלֶק שֶׁל ה' לְכָל
הַיְּהוּדִים, לְפָנֵיהֶם- מְלִשׁוֹן פְּנִימִיּוֹת, שִׁיחוּשׁוֹ זֹאת מִבְּפָנִים. תִּגְרַם לְכָל הַיְּהוּדִים לְהַרְגִישׁ אֶת ה' וְאֶת
הַכַּח שֶׁל ה' שֶׁנִּמְצָא בְּתוֹכָם.

(רְאֵה תוֹרָה אוֹר, דְּבוּר הַמִּתְחִיל "וְאֵלֶּה הַמְּשַׁפְּטִים")